

LBRIS

We know

books

LAUREN BLAKELY

PETITOAREA ,

Midnight Books
BUCUREȘTI, 2023

PROLOG

Odată ca niciodată, pe un tărâm incredibil de romantic cunoscut sub numele de Manhattan, trăia o femeie care posedă o abilitate deosebită. Avea capacitatea stranie de a asorta hainele și culorile, mâncarea și vinul și, cel mai important, oamenii. Era atât de pricepută, încât era căutată în tot orașul de cei care doreau să-și găsească sufletul-pereche.

În același timp, exista un bărbat foarte chipeș care era inteligent, amuzant și, să spunem lucrurilor pe nume, nițeluș cam nepriceput când venea vorba de aptitudini sociale.

Fie. Mai mult decât nițeluș. Poate mai mult. Dar era un tocilar sexy, iar creierul lui funcționa destul de bine pentru orice altceva, și era râvnit ca partener.

Pe de altă parte, era pregătit să se așeze la casa lui și, pentru că învățase să depindă de mașinărie, era sigur că o mașinărie îi va găsi adevărata dragoste.

Când femeia a auzit de o astfel de idee nebunească, pur și simplu nu a putut să o accepte. Ea s-a oferit să-i arate cum să-și găsească o pereche în viața reală, fără să se bazeze pe un algoritm. Pentru că bărbatului îi stătea în fire să-și asume riscuri, i-a dat femeii trei șanse să demonstreze ce poate face.

Hotărâtă să îl ajute să își găsească dragostea adevărată, ea și-a asumat această misiune dificilă. Chiar dacă îl considera chipeș și chiar dacă, pentru prima dată, simțea o ușoară atracție pentru un client, nu exista riscul ca această admirație să se transforme în altceva. Deopotrivă în online, cât și în lumea reală, bărbatul și femeia puteau cădea de acord: contrariile nu se atrag deloc. Și cine ar putea să se îndrăgostească vreodată de cineva cu o viziune atât de diferită despre viață și dragoste?

Dar lucrurile nu sunt întotdeauna ceea ce par a fi...

CAPITOLUL UNU

Dylan

Eu și internetul suntem cei mai buni prieteni. Am făcut totul împreună. Am crescut împreună. Am descărcat muzică, am comandat mâncare, am învățat limbi străine, am descoperit femei și am acumulat milioane.

În timp ce mă întorc către intrarea spre Chelsea Piers într-o după-amiază de vineri, cu telefonul în mână, nu văd niciun motiv pentru care să nu pot găsi o femeie aici.

Nu în Chelsea Piers.

Să fim serioși.

Cine mai cunoaște oameni în persoană?

Astea sunt vorbe nebunești.

Adică *aici*. Pe acest dispozitiv fantastic pe care îl țin în mână. Aici este locul unde toată lumea își găsește dragostea în zilele noastre. Glisând la stânga, glisând la dreapta. Apăsând acest buton. Alegând alt buton. Bine, bine, poate că se găsesc și alte lucruri. Dar eu sunt hotărât să descopăr fericirea în același mod în care am descoperit orice altceva. *Online*.

— Anunțul ăsta e câștigător.

LIBRIS | We know books
Îmi întorc telefonul către Mia, una dintre cele mai apropiate prietene ale mele, iar atunci când este în oraș, coechipiera mea din echipa de *laser tag*.

— Din clipă în clipă, sunt tot mai aproape de a găsi femeia potrivită, nu crezi?

Ochii ei de culoarea alunei privesc intens la ecran, iar răspunsul ei vine sub forma unei sprâncene perfect arcuite.

— Uau. Este destul de la obiect.

Ajung la ușă, o deschid și suntem întâmpinați de o rafală de aer condiționat rece.

— Nu e mai bine pentru mine să pun toate cărțile pe masă? De ce să mă ascund după deget?

Ea râde.

— Pentru că s-ar putea să fie o strategie bună să nu-ți dezvălui *toate* cărțile dintr-odată atunci când e vorba despre întâlniri romantice.

Pufnesc în batjocură.

— Nu e nevoie să mă codesc. Sunt pregătit pentru o relație adevărată.

Îmi împing ochelarii mai sus pe nas.

— Și nu mă cunoști deja? Fac eu lucrurile pe jumătate?

— De obicei le faci răscoapte.

Îmi pune o mână pe braț.

— Pe bune, nu vrei să încerci o abordare mai blândă? Poate să păstrezi un as în mânecă?

În timp ce ne îndreptăm spre ghișeul de înscriere, pregătiți să ne confruntăm cu tot soiul de dușmani ai antreprenorilor în jocul nostru săptămânal de la clubul CEO, clatin din cap.

LIBRIS

We know
books

— Internetul e grozav pentru că poți fi direct. Poți să spui exact ceea ce vrei. Nu este ca atunci când te întâlnești cu cineva în persoană și trebuie să fii atent să urmezi protocolul corect, să spui ce trebuie, să discuți sau nu despre subiectul potrivit. Atunci când găsești pe cineva online, poți fi sută la sută tu însuși și poți spune adevărul. Așa că asta fac eu.

În plus, acesta este Cel. Mai. Bun. Anunț. Dat. Vreodată.

Bărbat caută femeie:

Arătos, bogat, inteligent, spiritual, devenit multimilionar prin forțe proprii, geniu al internetului, caută o femeie cu clasă, inteligentă, sexy, iubitoare de distracție, interesată de experiențe noi și să împărtășească toate lucrurile bune, de la mâncarea în oraș, la filme, softball și la savurarea aventurii acestei lumi uimitoare împreună.

Cine nu ar răspunde la acest anunț?

— Să văd dacă am înțeles bine – spune Mia în timp ce angajatul clubului ne înmânează armele și ne îndreptăm spre arena de *laser tag*, gata să salvăm Gothamul¹ de băieții răi. Crezi că toată lumea spune adevărul pe internet?

Râd în timp ce îmi scot șapca de baseball Yankees și o pun într-un vestiar. Îmi închid telefonul și îl bag în șapcă.

— Nu asta am vrut să zic. Eu spun că nu există nicio dovadă, empiric vorbind, că dacă te întâlnești cu cineva față în față – mă opresc să schițez ghilimele în aer – îți îmbunătățești șansele de a-ți găsi dragostea.

— Nu există dovezi nici că întâlnirile online îți îmbunătățesc șansele.

¹ Referire la orașul fictiv care apare în benzile desenate publicate de DC Comics (n. tr.).

— L-ai întâlnit pe Patrick în persoană și încă nu e nimic între voi – spun eu, menționându-l pe tipul de care este pasionată de ceva vreme.

Clatină din cap spre mine și mijeste ochii.

— Știi că *nu asta* este motivul pentru care nu e nimic între noi.

Fac un semn cu mâna.

— Prea multe *nu-uri* în propoziția asta.

— Așteaptă să vezi dacă-ți păzesc spatele în jocul de azi.

— O vei face. Pentru că ești la fel de competitivă ca și mine. Și, apropo, hai să punem un pariu. Dacă, la sfârșitul jocului, n-o găsesc în telefon pe Femeia Potrivită, așteptându-mă, în seara asta fac cinste întregii echipe.

Îi întind mâna ca să încheiem târgul.

— S-a făcut.

Apoi alerg prin peisajul întunecat al orașului, mă feresc în spatele clădirilor din carton, mă ascund în spatele unor poduri decupate, în timp ce dobor un grup de directori executivi care fac aplicații. Ieșim victorioși la finalul sesiunii de o oră. Sunt deopotrivă pregătit pentru un rând de băuturi, indiferent cine face cinste, cât și să verific abundența de gagici frumoase și strălucitoare, la fel de dornice ca mine să-și găsească dragostea adevărată.

Deschid telefonul în timp ce plec cu Mia, gata să ne întâlnim cu prietenii noștri.

— Ce părere ai? O vom găsi aici pe următoarea doamnă Parker? întreb, atingând ecranul.

— Ah, da. Absolut. Va fi cea care va purta un șorț și îți va face cu mâna din fața unui gărduleț alb.

Mă opresc din drum când deschid căsuța de e-mail de pe site-ul de întâlniri. Este plină ochi. Mă holbez la telefon, ca și cum ceva nu ar fi în regulă cu el.

— Arată ca și cum s-ar fi umplut cu vârf și îndesat, spun, de parcă ar fi o problemă de matematică pe care nu o pot rezolva.

Mia își desface părul blond din elasticul care îl ținea prins într-o coadă de cal.

— O, chiar așa? Sunt șocată. Vrei să spui că zece mii de femei au răspuns la anunțul tău?

Îmi cade fața în timp ce mă uit la învâlmășeala de mesaje. Bărbați, femei, mirese prin corespondență, femei cu dinți, femei fără dinți, doamne divorțate de trei ori, femei cu șosete până la genunchi și pantaloni scurți, cu sâni de mărimea unor ghivece, precum și fete care arată de parcă nici măcar nu ar fi absolvit încă liceul.

Înghit cu greu un nod din gât. Poate că m-am înșelat puțin cu predicția pe care am făcut-o.

— Au dat năvală puzderie de oameni.

Mia oftează și zâmbeste.

— Asta e problema.

CAPITOLUL DOI

Evie

Pur și simplu știu când unele lucruri se potrivesc.

Și știu că această fustă beton, adorabilă, din piele turcoaz, se va asorta perfect cu eșarfa prietenei mele Olivia. În plus, alo! Această fustă costă mai puțin de patruzeci de dolari. Poți spune că nu-i un chilipir? Vino la mama.

Mă apropii de fustă, o iau de pe raft și o țin ca pe un premiu.

— Olivia, se potrivește de minune cu eșarfa ta corai – îi spun clientei și prietenei mele. Cea ușoară și mătăsoasă.

Îmi aruncă o privire întrebătoare de la celălalt capăt al raftului de la consignația din Village pe care am răscolit-o astăzi.

— Ești sigură, Evie?

— Te-am indus eu vreodată în eroare? Întreb, privind-i inelul de logodnă.

Este un smarald uimitor, iar eu l-am ajutat pe logodnicul ei, un veterinar delicios de sexy – *miau* – să i-l aleagă.

— Niciodată, niciodată. Dar ești sigură? Turcoaz și corai?

LIBRIS

We know
books

Număr pe degete.

— Turcoaz și corai. Mov și gri. Roz și galben. Sunt dincolo de albastru și portocaliu sau roșu și negru. Sunt combinații neașteptate. Ca un hacker și un veterinar.

Puteam să potrivesc culorile încă de la vârsta de șase ani. Puteam alege ținutele cu o ușurință și un simț al modei ieșite din comun. De-a lungul anilor, acest simț ascuțit al asocierii a evoluat de la varianta „ciocolată cu căpșuni” la „acest bărbat se va îndrăgosti nebunește de această femeie”.

Olivia este unul dintre oamenii mei, un hacker cu un cod etic, brunetă, cu ochi verzi, îndrăgostită până peste cap, plătită cu bani grei ca să pătrundă în sistemul de securitate al vreunei bănci. La începutul acestui an, am pus-o în legătură cu un veterinar din Upper East Side, care se ocupă de toți câinii Chihuahua și Pudel din oraș.

— Cumpăr fusta să ți-o dau cadou. S-o porți la vernisajul viitoareii galerii.

— Eu și Herb abia așteptăm evenimentul, spune Olivia.

Vedeți? Acesta este unul dintre modurile în care am știut că ea și iubitul ei se vor potrivi perfect. Împărtășesc o pasiune profundă și permanentă pentru instalațiile artistice² – cu cât mai ciudate, cu atât mai bine – și am descoperit că site-urile de întâlniri online nu țin cont de așa ceva. Ceea ce se află dincolo de prima întâlnire. Cum ar fi numele lui. Părinții l-au înzestrat cu unul dintre cele mai păcătoase nume din lume pentru un bărbat modern. *Herbert* este, ei bine, este un nume care-ți taie cheful. Dar știam că Olivia se va uita dincolo

² Instalația reprezintă un concept recent în artă și se referă la expresia artistică prin îmbinarea unor elemente independente (sunet, lumină, obiect etc.) care, laolaltă, formează un întreg bine definit (n. tr.).

de aparențe. Cu asta se ocupă în viața de zi cu zi. Asta face și cu oamenii, iar acum se pregătesc să se căsătorească peste câteva luni.

Apucă o șapcă de camionagiu de pe un raft, o șapcă cu plasă și cu o siluetă de femeie în față. O poziționează cu grație, la doar câțiva centimetri deasupra părului ei frumos și șaten.

— Perfectă pentru următoarea mea întâlnire de afaceri?

Ochii mei albaștri se transformă în pumnale.

— Nu-ți. Coborî. Brațele.

Ea râde.

— Nu aveam de gând să mi-o pun pe cap.

Respir din nou.

— Foarte bine. Nu mă pot abține, totuși. Văd o pălărie aproape de capul unui prieten și tot antrenamentul meu se pune în mișcare.

— Antrenament împotriva păduchilor?

— Exact – spun, ca și cum ar fi o glumă, deși, sinceră să fiu, nu este o glumă.

Port o eșarfă pe cap în teatre ca să-mi protejez suvițele blonde, în avion port un hanorac cu glugă și niciodată, dar niciodată nu-mi odihnesc capul pe perna altcuiva.

Este mai bine să fii în siguranță decât să te mănânce pielea capului.

— Ar trebui s-o iau pentru fratele meu. I-o dau după ce o dezinfectez într-o cuvă cu soluție care nu strică rufe colorate.

— Îi plac șepcile de camionagiu cu puicuțe sexy pe ele?

Privește șapca cu suspiciune și o lasă jos.